

BUTLLETI

D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA DE PARIS

Maig - Juny del 1953

Numero 4.-

PER UNA ACCIO ANTIFRANQUISTA

Fa uns mesos, una determinada organització llenguava una crida pública per tal d'arribar a una entesa general contra el franquisme i possibilitar així un aixecament de l'esperança en el cor dels emigrats i dels que sofreixen a l'interior. En principi no es llenguava cap exclusiva contra ningú. Tots aquells que estaven disposats a col·laborar en la lluita contra Franco i els partidaris del seu règim tenien les portes obertes de bat a bat.

Diferents reunions varen celebrar-se i si bé moltes formacions semblava que estaven disposades a començar aquest reagrupament antifranquista, el fet que altres no varen considerar oportú col·laborar-hi feu que, en realitat, fracasses un intent magnífic d'acció antifranquista.

Es el nostre criteri, com diguérem en el nostre primer número, no atacar a ningú dels que estan disposats a la lluita contra Franco i per la instauració d'un règim democràtic a la Península Ibèrica. Per això mateix, avui, no qualificarem en cap sentit les decisions preses per uns o altres.

Pero si que considerem un deure nostre el lamentar que l'esforç iniciat per la Confederació Nacional del Treball, no hagi trobat un resso més profund prop de les forces que diuen lluitar contra el franquisme. No hi ha dret, en les circumstàncies actuals, quan el franquisme fa tot el que està al seu alcang per obtenir victòries i instal·lar-se solidament, que els antifranquistes continuem mantenint petites capelletes, continuem barallant-nos entre nosaltres mateixos i oblidem, moltes vegades que només hauríem de tenir un adversari comú: el totalitarisme.

El criteri del Consell Departamental del Sena d'Esquerra Republicana de Catalunya es ben clar. Si hi ha forces que no volen la unitat d'acció antifranquista, les altres forces tenen la obligació moral de començar a treballar - per poques que siguin - per a crear aquesta unitat. No voler-hi participar perquè no hi ha totes les forces es voler boicotejar aquesta acció.

Siguin poques o moltes les organitzacions que hi participin, avui dia, un front comú antifranquista, es la possibilitat essencial d'obtenir les victòries inicials que ens permetin alliberar els nostres països del poder totalitari i feixista. Que cada persona i cada organització es vulgui responsabilitzar del moment difícil que vivim i així potser, mitjantant un esforç suplementari, farem que els dirigents de les organitzacions abandonin llur combat personal i vulguin lluitar, units, per abatere el feixisme i instaurar la democràcia i la llibertat.

Editat pel Comité Départemental del Sena d'E.R.C. - 5 rue Faubourg Poissonnière-PARIS